

THEATERKRANT

RECENSIE

COLD BLOOD

JACO VAN DORMAEL EN MICHÈLE ANNE DE MEY, COLLECTIF KISS & CRY, KVS

★★★★☆ PERFORMANCE

24 AUGUSTUS 2017 - NOORDERZON, ROMEOTENT, GRONINGEN - SPEELLIJST

POËTISCH PORTRET VAN ONS BANALE BESTAAN

Door **Sander Janssens** gepubliceerd 25 augustus 2017

Sterven doen we allemaal. In *Cold Blood* wordt het publiek allereerst in slaap gehypnotiseerd, om ons vervolgens mee te nemen in een poëtische reeks waarin we zeven doden sterven – alvorens we weer ontwaken. Filmmaker Jaco Van Dormael maakte samen met zijn partner, choreograaf Michèle Anne De Mey, deze bijzondere voorstelling op het snijvlak van toneel, dans en cinematografie.

Een groot projectiedoek hangt boven hun hoofden, daaronder staan de tien uitvoerende performers (Collectif Kiss & Cry) tussen de miniatuurdecors. Eigenlijk zijn het eerder technici, decorbouwers, cameravoerders en setdressers: want in de film die live op het scherm wordt gemaakt, worden de personages vertolkt door handen. Handen die sierlijk dansen, handen die in de auto achter het stuur zitten, handen die sufjes wiegen in een oude schommelstoel; handen die naar elkaar op zoek zijn, zich aan elkaar vastklauwen en zich weer van elkaar losscheuren, handen die ruzie maken. Handen die sterven.

De poëtische tekst van Thomas Gunzig (in het Nederlands ingesproken door Valentijn Dhaenens, helaas niet altijd even goed te verstaan) geeft als voice-over commentaar, richting en context. En hoezeer deze voorstelling ook over de dood gaat, evengoed gaat ze over het leven. Hilarische wendingen en slim technisch vernuft redden de voorstelling van de soms wat al te geromantiseerde insteek. Plotse concrete invallen zorgen er net op tijd voor dat de voorstelling niet te abstract en associatief wordt: want daarin ligt een bepaalde mate van vrijblijvendheid op de loer.

De tekst van Gunzig voert je naar ziekenhuizen, vliegtuigen, drive in-bioscopen, laat je loeren door ramen en meekijken vanaf het podium van de opera. De dood, die in het leven besloten ligt, stoelt op toevalligheden, op lullige keuzes. De kwaliteit van het leven op liefde en passie. Ook in eenzaamheid schuilt een grote romantiek, bewijst bijvoorbeeld de eenzame striptentbezoeker. Of de automobilist, die alleen de aan hem voorbij trekkende strepen op de weg tot zijn vrienden kan rekenen. 'It's such a perfect day, I'm glad I spent it with you.'

Terwijl op het toneel de miniaturen af en aan rijden en we zien hoe de performers druk in de weer zijn, gaat van wat er op het scherm te zien is een grote rust en trefzekerheid uit. Het benadrukt maar eens de maakbaarheid, de noodzaak van het creëren van je eigen kaders en voorwaarden. Resultaat

ELDERS

Nog geen andere recensies

SPEELLIJST

De eerstvolgende drie speelbeurten van deze voorstelling:

[Volledige speellijst](#)

VERWANTE ARTIKELEN

- [The Last King of Kakfontein](#)
- [Spring en Winter](#)
- [The Great Outdoors](#)
- [Štěstí | Geluk](#)

TAGS

[Collectif Kiss & Cry](#), [Jaco Van Dormael](#), [KVS](#), [Michèle Anne De Mey](#), [Noorderzon Performing Arts Festival](#), [Noorderzon Performing Arts Festival 2017](#), [Thomas Gunzig](#)

is een prachtig portret van de absurditeit en de banaliteit van het bestaan, dat ons daarmee subtiel een zetje geeft richting een passievol leven.

Foto: Julien Lambert

Plaats een reactie

Uw e-mailadres zal *nooit* gepubliceerd of gedeeld worden. Verplichte velden zijn gemarkeerd met *

Reactie

Naam *

E-mail *

Website

Plaats Reactie

@Theaterkrant 2017

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.